

ΚΑΡΤΕΡΙ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Το **Καρτέρι** είναι ελληνικό ορεινό χωριό που υπάγεται διοικητικά στο Νομό Θεσπρωτίας στην πρώην επαρχία Μαργαριτίου. Βρίσκεται ΒΔ. του Μαργαριτίου σε υψόμετρο 160 μ. Το 1928 αριθμούσε 123 κατοίκους. Στην απογραφή του 2001 είχε 301 κατοίκους. Παλιότερη ονομασία του χωριού ήταν Καρτέρεζα, ή Καρτέριζα και πολύ παλαιότερα **Σμοκοβίνα**. Η περιοχή κατοικήθηκε για πρώτη φορά περίπου το 1500 Το Καρτέρι ήταν χριστιανικό χωριό, σε αντίθεση με κάποια χωριά της γύρω περιοχής, όπως, Μαζαρακιά, Λαδοχώρι, ορισμένα από τα χωριά Φιλιατών και Παγκράτες που είχαν εξισλαμιστεί.

Οι κάτοικοι έχτισαν εκκλησίες, με παλαιότερη τον Άγιο Νικόλαο, που χτίστηκε το 1795, αν και στην περιγραφή έχει τη χρονολογία 1895. Παλαιότερα, η μόρφωση γινόταν σε Κρυφό Σχολείο ενώ αργότερα μετά την ενσωμάτωση της περιοχής στην Ελλάδα, ιδρύθηκε τριθέσιο δημοτικό σχολείο. Πριν το 1913, το Καρτέρι αποτελούσε κοινότητα με αιρετό κοινοτικό συμβούλιο. Την περίοδο 1941-1944, το χωριό πυρπολήθηκε από τους Τουρκαλβανοσιιάμηδες.

Οι κάτοικοι του χωριού διώχθηκαν. Ορισμένοι που προσπάθησαν να αντισταθούν σκοτώθηκαν. Οι κάτοικοι του χωριού, ακόμα και σήμερα, ασχολούνται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Με την εφαρμογή της νέας διοικητικής διαίρεσης της Ελλάδος ([Σχέδιο Καλλικράτης](#)) το Καρτέρι αποτελεί τοπική κοινότητα της δημοτικής ενότητας Μαργαριτίου του [Δήμου Ηγουμενίτσας](#). Εκκλησιαστικά το Καρτέρι υπάγεται στη [Μητρόπολη Παραμυθίας, Φιλιατών, Γηρομερίου και Πάργας](#).

(Πηγές: απο την ιστοσελίδα της Νομαρχίας Ηγουμενίτσας).

Φωτό-αρχείο-Θωμας Στ. Γκίνης

Οι ενδυμασίες των κατοίκων:

Για τους άνδρες, ήταν το σημερινό παντελόνι, η πουκαμίσσα και ορισμένοι φορούσαν τσαρούχια. Για τις γυναίκες, ήταν το μακρύ φόρεμα, η ποδιά, το γιλέκο και διάφορα ασημένια ή χρυσά στολίδια. Το χωριό **Καρτέρι** (παλιά ονομασία Καρτέρεζα) ιδρύθηκε κατά το έτος 1500 μ.χ. από τους κατοίκους μετοικίσαντες μετά τον εξισλαμισμό των μέχρι τότε χριστιανικών χωριών, Μαζαρακιά, Παγκράτες, Λαδοχωρίου και χωριά Φιλιατών, οι οποίοι δεν αποδέχτηκαν τον εξισλαμισμό. Στην τοποθεσία όπου κατοίκησαν οι πρώτοι κάτοικοι ονομάζετο **Μπρέγκο** είναι ένας λόφος ευρισκόμενος στο σταυροδρόμι των γύρω χωριών της περιοχής και λόγω γεωγραφικής θέσης έλαβε και το όνομα **Καρτέρι**.

Η περιοχή του χωριού είναι ημιορεινή και οι κάτοικοι του από τότε μέχρι και σήμερα ασχολούνται με την γεωργοκτηνοτροφία σε οικογενειακή μορφή. Λόγω όμως της μικρής απόδοσης του πολυτεμαχισμένου μικρού κλήρου και της μη συμπάρστασης των εκάστοτε πολιτειών οι κάτοικοι του αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν (ακόμα και σήμερα) σε ξένες ευρωπαϊκές χώρες για εξεύρεση εργασίας και εξοικονόμηση των προς το ζείν.

Από την ίδρυση του μέχρι την περίοδο 1941 έως 1944 το χωριό μας που ήταν μαζί με το Ελευθέρι και τους Σπαθαραίους τα μόνα χριστιανικά χωριά της περιοχής Μαργαριτίου ενώ στα υπόλοιπα κατοικούσαν Αλβανοτουρκοσιάμηδες γνωστοί για την δράση τους σε βάρος του χριστιανικού πληθυσμού. Κατώρθωσε να επιβιώσει και να διασώσει τα πολύτιμα για κάθε άνθρωπο αγαθά την θρησκεία του την γλώσσα του, τα ήθη και έθιμα του, την ελευθερία του.

Από το έτος 1908 με την θέσπιση του Τουρκικού Συντάγματος (Χουριέτ) οπότε δόθηκαν προνόμια παιδείας και θρησκείας στους χριστιανούς λειτούργησε για πρώτη φορά Δημοτικό Σχολείο το οποίο ήταν τριθέσιο. Παλαιότερα η μόρφωση γινόταν σε κρυφό Σχολείο. Η προσήλωση των πρώτων κατοίκων στην θρησκεία φαίνεται από την ύπαρξη και τη διάσωση των εκκλησιών με παλιότερη τον «Άγιο Νικόλαο» η οποία κτίστηκε όπως φαίνεται σε επιγραφή το έτος 1795.

Προ του **1913 το Καρτέρι** αποτελούσε κοινότητα με αιρετό κοινοτικό συμβούλιο το οποίο εκλεγόταν δια βοής από τους κατοίκους του. Η ενδυμασία των κατοίκων όπως φαίνεται και στις διάφορες φωτογραφίες που διασώθηκαν ήταν : **Για τους άνδρες** : Η μπουραζάνα (σημερινό παντελόνι), η πουκαμίσσα και τα τσαρούχια. **Για τις γυναίκες** : Φόρεμα μακριού μήκους ως τον αστράγαλο, η ποδιά και το γιλέκο. Φορούσαν διάφορα στολίδια και κεντήματα στο στήθος και στην μέση τα λεγόμενα Σπαλέτα. Στη μέση φορούσαν ζώνη με διάφορα ασημένια κεντίδια τους λεγόμενους τοκάδες.

(Πηγές: απο την ιστοσελίδα της Νομαρχίας Ηγουμενίτσας).

.....

Την περίοδο **41- 44** το Καρτέρι εκτός της ολοκληρωτικής πυρπόλησης του από τους Αλβανοτουρκοσιάμηδες δορυφόρους που συνεργάζονταν με τον Ιταλογερμανό κατακτητή και τον διωγμό των κατοίκων του σε διάφορες περιοχές είχε στον βωμό της αντίστασης και ανθρώπινα θύματα για τα οποία αναφερόμαστε αναλυτικά παρακάτω στην εργασία μας αυτή..

Ο Άη Δημήτρης στο Καρτέρι.

(φωτό Θωμάς Γκίνη)

Στο λόφο πάνω από τον Άη Δημήτρη, ήταν αρχαίο κάστρο γράφει ο ιστορικός Σπύρος Μουσελίμης ο οποίος στη δεκαετία 1970 είχε επισκεφτεί το χώρο αυτό και είχε διακρίνει μισογκρεμισμένα κτίσματα υπολείμματα παλαιότερων εποχών).

Μια περιγραφή του Σπύρου Μουσελίμη για το Καρτέρι από το βιβλίο του Αρχαιότητες της Θεσπρωτίας.

<<Στη θέση που μεταφέρθηκε το Καρτέρι μετά την καταστροφή του από τους τούρκους της Μαζαρακιάς το 1943, όπου η μοναδική βρύση από την οποία υδρεύονται οι κάτοικοι, υπήρχε τον καιρό των Ελλήνων οικισμός με κανονικούς δρόμους και ρυμοτομημένα σπίτια, αποικία των Κορινθίων που εξολοθρεύτηκε, ως γνωστό, κατά τη γενοκτονία της Ηπείρου υπό των Ρωμαίων. Μετά την επικράτηση του χριστιανισμού ξανακατοικιέται. Ο παλιός ναός που ερειπωμένος σώζεται ακόμα, εγκαταλείπεται μαζί με τους θεούς του και χτίζεται καινούργια εκκλησία. Κατά τη διάνοιξη των θεμελίων των σπιτιών του νέου Καρτεριού το 1960 και μετέπειτα εμφανίστηκαν οι παλιές οικοδομές με τα μεγάλα καλοπελεκημένα τετράγωνα λιθάρια και ξεθάφτηκαν τάφοι περιέχοντας κτερίσματα και κορινθιακά αγγεία>>.

Στην φωτο η νέα ενοριακή εκκλησία του Καρτεριού η οποία είναι αφιερωμένη στον Άγιο Θωμά

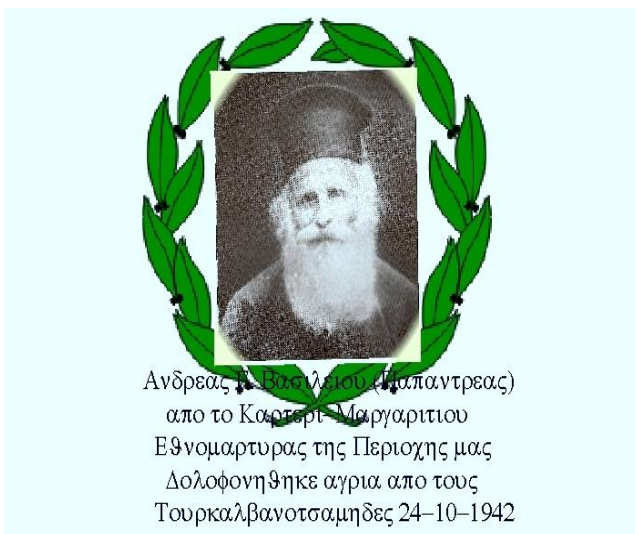

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΤΕΡΙ

Ο αείμνηστος Παπανδρέας (Ανδρέας Γ. Βασιλείου Παπανδρέου) γεννήθηκε το έτος 1876 στο Καρτέρι Θεσπρωτίας. Το χωριό αυτό ευρίσκετο ανάμεσα από τρία μεγαλοχώρια που τα εξουσίαζαν οι τουρκαλβανοτσιάμηδες ήτοι: Μαργαρίτι, Μαζαρακιά και Πέρδικα. Καταγόμενος λοιπόν από ένα ελληνικότατο χωριό και από μια οικογένεια βαθιά εμπροτισμένη από τα ελληνοχριστιανικά ιδανικά ακολούθησε από παιδί το δρόμο που οδηγεί στον αγώνα για του Χριστού την πίστη και για την ελευθερία της Πατρίδας του.

Έτσι αποφάσισε να γίνει κληρικός και χειροτονήθηκε στις 25-9-1908. Ήταν απόγονος οικογένειας υπό την επωνυμία Λίλιου που πρώτη είχε εγκατασταθεί στο Καρτέρι προερχόμενη από την Μαζαρακιά όπου ακόμη ευρίσκονται τα ερείπια των προγονικών του σπιτιών στο συνοικισμό Τζανάρι Μαζαρακιάς.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΔΡΑΣΗ

Ο Παπαντρέας μετά την χειροτονία του αγωνίζονταν πάντα με κίνδυνο της ζωής του για την προστασία της χριστιανικής πίστεως και της Ελληνικής Εθνικής Ακεραιότητας, σε μια περίοδο που το τούρκικο κράτος και οι αλβανοσιάμηδες, κατέβαλαν κάθε προσπάθεια με απάνθρωπες μεθόδους να εξισλαμίσουν την συγκεκριμένη περιοχή. Εκτός των υποσχέσεων για καλύτερη ζωή σε περίπτωση εξισλαμισμού, απειλούσαν τους υπόδουλους χριστιανούς κατοίκους σε αφανισμό εάν δεν αλλαγοπιστούσαν. Ταυτόχρονα είχε να αντιμετωπίσει και την προπαγάνδα κάποιων αλβανοσιάμηδων οι οποίοι παρουσιάζονταν στους Έλληνες ως προστάτες εκμεταλλευόμενοι τα δεινά της σκλαβιάς του τόπου.

Σκοπός και επιδίωξη των προπαγανδιστών αλβανοσιάμηδων ήταν η αλλοίωση του Ελληνοχριστιανικού φρονήματος στην περιοχή με την φαντασία της προσαρτήσεως της στο αλβανικό κράτος, σύμφωνα με κάποιες υποσχέσεις της Ιταλίας του φασίστα Μουσολίνι. Οι αλβανοσιάμηδες επωφελούμενοι έναν τούρκικο νόμο του 1908 που τους επέτρεπε να ανοίξουν αλβανικό σχολείο στην Μαζαρακιά άρχισαν και απειλούσαν τους χριστιανούς κατοίκους και τους πίεζαν να στέλνουν τα παιδιά τους στο αλβανικό σχολείο.

Οι Καρτεριώτες με προτροπή του Παπαντρέα δεν υπάκουσαν και τότε οι αλβανοσιάμηδες με την δικαιολογία ότι αφού το Καρτέρι δεν είχε σχολείο, και αφού ο τούρκικος νόμος τους έδωσε το προνόμιο άρχισαν να απειλούν με εκτελέσεις. Μπροστά σε αυτήν την απελπιστική κατάσταση ο Παπαντρέας, πήγε κρυφά στα Ιωάννινα στο Ελληνικό Προξενείο και αφού τους ενημέρωσε για το Καρτέρι, κατάφερε και έλαβε από το κληροδότημα Μελά ένα χρηματικό ποσό και έχτισε Ελληνικό σχολείο στο χωριό του, και δίδασκε ο ίδιος. Πάντα με κίνδυνο της ζωής του, με την ενέργεια του αυτή ματαίωσε τα σχέδια των αλβανοσιάμηδων.

Την ίδια περίοδο πήγε στην Παραμυθιά στην Μητρόπολη και ύψωσε την Ελληνική σημαία διότι μέχρι τότε απαγορεύονταν. Λίγο πριν τον πόλεμο του 1912 σαν καταζητούμενος κατάσκοπος υπέρ των Ελλήνων κατάφερε να αποφύγει την σύλληψη με την βοήθεια προκρίτων χριστιανών του Μαργαριτίου και του ιερέα Παπαβαγγέλη, κατόρθωσε να βγει στην Κέρκυρα ασφαλής. Με την κήρυξη του Ελληνοτουρκικού πολέμου 1912 συνελήφθη μαζί με άλλους χριστιανούς και κλείστηκε στις τουρκικές φυλακές του Μαργαριτίου κατηγορούμενος από τους αλβανοσιάμηδες ως κατάσκοπος κατά της τουρκίας με σκοπό να μεταφερθεί στα Ιωάννινα για απαγχονισμό ως συνήθως.

Με την επέμβαση των αγάδων του Μαργαριτίου οι οποίοι προείδαν την Νίκη του Ελληνικού στρατού και φοβούμενοι της συνέπειας αφέθηκε ελεύθερος. Με την απελευθέρωση της περιοχής το 1913 συνεργαζόμενος με της Ελληνικές Στρατιωτικές Αρχές συνέτεινε στο γενικό αποπλισμό των αλβανοσιάμηδων που για χρόνια λυμάνονταν την περιοχή και εγκληματούσαν εις βάρος του Ελληνικού στοιχείου. Το 1917 που η Ιταλία είχε εισβάλει παράνομα στην Θεσπρωτία για λίγο χρονικό διάστημα και αποχώρησε πάλι, (είχαν σκοπό τους να προσαρτήσουν την περιοχή στην αλβανία βοηθώντας τους αλβανοσιάμηδες) είχε εγκαταστήσει έναν Ιταλό Ταγματάρχη ονόματι Μουτιάνο στο Μαργαρίτι ως υποπρόξενο, ο οποίος προπαγανδίζε με διαλέξεις και υποσχέσεις προς τους αλβανοσιάμηδες για προσάρτηση της περιοχής στην αλβανία διαθέτοντας σε αυτούς όπλα και χρήματα. Οι διαλέξεις αυτές γίνονταν στο διοικητήριο Μαργαριτίου. (Η Ιταλία ακόμα και σήμερα

τα ίδια σχέδια έχει για την Ελλάδα). Ο Παπανδρέας μαζί με άλλους Μαργαριτιώτες και κατοίκους των γειτονικών χριστιανικών χωριών και άλλων περιοχών χάλασαν τα σχέδια του Μακαρονά Μουτιάνο. Οι αλβανοσιάμηδες όμως πνέοντες μένεα εναντίον του Παπανδρέα, μόλις τους δόθηκε η ευκαιρία το 1940 κατά την Ιταλογερμανική κατοχή (έκαναν την γνωστή στο πανελλήνιο προδοσία κατά των συχωριανών τους και τάχθηκαν με το μέρος των Ιταλογαρμανών, ξεχνώντας ότι το 1913 είχαν από μόνοι τους δηλώσει Έλληνες πολίτες και ότι επιθυμούσαν να μείνουν στην Ελλάδα ως μειονότητα), αποφάσισαν την εξόντωση του Παπανδρέα και ολοκλήρου της οικογένειάς του, κατηγορώντας αυτούς στις Ιταλικές Στρατιωτικές αρχές ως Έλληνες κατασκόπους και τους συνέλαβαν όλους στις 13 - 7 - 1941 και τους έκλεισαν στις Ιταλικές φυλακές του Μεσολογγίου όπου δεν θα επέστρεφε κανένας ζωντανός αν δεν επενέβαινε ο σωτήρας εκατοντάδων Ελλήνων, Αθανασιάδης Νόβας πολιτευτής, γαμπρός του Παραμυθιώτη Βούλγαρη που είχε χρυσοχοείο στην Ρώμη.

Καταδικάστηκαν σε επτά χρόνια κάθειρξη. Μετά απο δύο χρόνια ελευθερώθηκαν. Οι συλλήψεις ήταν πια τακτικές για τον Παπανδρέα. Οι αλβανοσιάμηδες αφού είδαν ότι με τα Ιταλικά χέρια δεν μπόρεσαν να εξοντώσουν τον Παπανδρέα, αποφάσισαν οι ίδιοι να τερματίσουν την ζωή του, οπότε την 24^η Οκτωβρίου 1942 εντός του χωριού Μαζαρακιά και σε συνεργασία με την Ιταλική Καραμπινερία και σε απόσταση 200 μέτρα από τον σταθμό τους τον εξετέλεσαν με δέκα σφαίρες στο κεφάλι, και χαριστική βολή.

Οι προαναφερόμενοι αλβανοσιάμηδες και δορυφόροι των Ιταλικών Στρατευμάτων Κατοχής δεν αρκέστηκαν στην εξόντωση του Παπανδρέα αλλά παρέδωσαν και τα τρία παιδιά του στις Ιταλικές αρχές ως κατασκόπους, κατεδάφισαν τα σπίτια τους, άρπαξαν τις περιουσίες τους, και λαφυραγώγησαν το ελαιοπιεστήριο με όλα τα υπάρχοντα που βρήκαν. Την ίδια μοίρα είχε και το Καρτέρι, έκαψαν τις τρεις εκκλησίες, το σχολείο και το χωριό. Η 20μελής οικογένεια του Παπανδρέα αναγκάστηκε να καταφύγει για να γλυτώσουν την ζωή τους στην Πρέβεζα, Άρτα και Αγρίνιο μέχρι την απελευθέρωση.

Από το βιβλίο του Θ.Γ.Παπαμανώλη Κατακαυμένη Ήπειρος έκδοση 1945 και σελ. 46 γράφει για τον μαρτυρικό θάνατο του Παπανδρέα τα έξι:

<<Την 22 Οκτωβρίου, ο ιερέυς Ανδρέας Βασιλείου του Γεωργίου εκ Καρτερίου μεταβάς εις Μαζαρακιάν ίνα παραπνεθεί εις την Ιταλικήν Καραμπινιερίαν διά την διαρπαγήν της περιουσίας του και εν ώ επέστρεφεν εφονεύθη πριν εξέλθει του χωρίου Μαζαρακιά υπό των Μουσουλμάνων Ρεφάτ Χαμίτ και Φερχάτ Χαμίτ Μουχαμέτ>>

(Εγκλήματα του είδους αυτού για τα οποία υπάρχουν καταδικαστικές αποφάσεις δεν παραγράφονται όσα χρόνια και να περάσουν. Σε περίπτωση μη επιζώντων για της εγκληματικές αυτές πράξεις, ο νόμος τιμωρεί τους απογόνους των εγκληματιών, αυτών οι οποίοι ωφελήθηκαν από τις εγκληματικές αυτές ενέργειες των προγόνων τους) !!!

Από το Δικαστήριο της Πρέβεζας 26.8.1946 προκύπτει ότι η εκτέλεση του αείμνηστου Ιερέα εγένετο διά την Εθνικήν και Θρησκευτικήν αυτού δράση.

ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ:

<<Πληγείς θανασίμος ο εν λόγο Ιερεύς εις την κοιλιακήν χώραν και την κεφαλήν υπό ομοβροντίας πυροβολισμών, υπέκυψεν αμέσως, ίνα ούτω εις το υπέρλαμπρων Ηρώων

των υπέρ της Πατρίδος πεσόντων, προστεθεί ακόμη εις Ἡρώς ο αείμνηστος Ιερέυς Ανδρέας Βασιλείου άξιός και ούτος μιμητής του υπέροχου παραδείγματος τόσων και τόσων Ιερωμένων οι οποίοι εθυσίασαν την ζωήν των διά την Πατρίδα>>.

Αυτός ήταν ο αείμνηστος Παπανδρέας Ανδρέας Γ. Βασιλείου από το Καρτέρι του Δήμου Μαργαριτίου του Νομού Θεσπρωτίας. ΕΝΑΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ με απροσμέτρητες προσφορές στην Εκκλησία του Χρηστού και στο Ελληνικό Έθνος. Η ιστορία του Παπανδρέα, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο διαδίκτυο από την ιστοσελίδα μας www.margariti-gr.de

Πηγές : από τα Νέα του Μαργαριτίου Μάης 1984, απο άρθρο του γιού του Παπανδρέα, Βασίλη (Βασιλείου) Παπανδρέου, με τίτλο, <<Ένας παλιός θυμάται, Ο ΠΑΠΑΝΤΡΕΑΣ ΑΠ ΤΗΝ ΚΑΡΤΕΡΕΖΑ>>.

Την παρούσα εργασία και συγκέντρωση περισσότερων στοιχείων και φωτογραφίες για την ιστορία του Παπανδρέα, επιμελήθηκε ο Θωμάς Στ. Γκίνης. Ιανουάριος 2009.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ 1945

Η δολοφονία του αείμνηστου Παπανδρέα αναφέρεται για πρώτη φορά επίσημα, (εκτός από το δικαστήριο της Πρέβεζας) και σε μια αναφορά της τότε Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Μαργαριτίου 5 Οκτωβρίου 1945 προς την Γενική Διοίκηση Ηπείρου στα Ιωάννινα, από τον Διοικητή Χωροφυλακής Μαργαριτίου Ανθυπομοίραρχο κ. Αντώνη Πισογιαννάκη.

Όλοι την αναφορά αυτή μπορείτε να την διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας στην κατηγορία (ΑΡΧΙΚΗ) που επίσης εμείς δημοσιεύουμε στο διαδίκτυο για πρώτη φορά. Σας μεταφέρω μέρος της σπάνιας από ιστορική άποψη αυτής αναφοράς σχετικά με την στυγνή δολοφονία του Εθνομάρτυρα Παπανδρέα από τους Αλβανοσιάμηδες.

<<.....Ειδικός διά την περιφέρειαν της Υποδ. Χώρ. Μαργαριτίου πρώτη εκδήλωση της υιοθετήσεως υπό των Ιταλών των κακόβουλων εισηγήσεων και υποδείξεων των Τουρκαλβανών, υπήρξεν η κατά την 13ην Ιουνίου 1941 σύλληψης του Ιερέως Καρτερίου **Ανδρέου Βασιλείου**, γνωστού διά την εθνικήν αυτού δράσιν και πέραν ακόμη των ορίων της περιφέρειας μας, μετά των τριών υιών του Βασιλείου, Θωμά και Φιλίππου εις βάρος των οποίων εσηματίσθη δικογραφία επί εσχάτη προδοσία πλουτισθείσα με στοιχεία προερχόμενα αποκλειστικός εκ Τουρκαλβανών και παρεπέμφθησαν εις το Ιταλικών στρατοδικείο Ναυπάκτου, παρ ού κατεδικάσθησαν εις ποινήν πρόσκαιρων δεσμών, πλην του Ιερέως Ανδρέου Βασιλείου, αφεθέντος ελευθέρου ίνα δολοφονηθεί βραδύτερον ολίγον έξωθη του Χωρίου Μαζαρακιάς και εις απόστασιν εκατόν (100) μέτρων περίπου από του Ιταλικού Σταθμού Μαζαρακιάς παρά Τουρκαλβανών, χωρίς ουδεμία να καταβληθεί προσπάθεια προς σύλληψιν των γνωστών δραστών της πράξεως ταύτης. Η περίπτωσις αυτή ενεθάρρυνε τους Τουρκαλβανούς, οίτινες εκ του εμφανούς πλέον ήρξαντο του εξοντωτικού αυτών κατά των χριστιανών έργου. Φυσική συνέπειαν της δημιουργηθείσης και από ημέρας εις ημέραν επιδεινούμενης καταστάσεως διά τους χριστιανικούς πληθυσμούς, κατάστασης η οποία ενέβαλεν εις κίνδυνων και αυτήν ακόμη την ζωήν των και κυρίως τους οικούντες εις χωρία γεινιάζοντα προς μουσουλμανικά τοιαύτα, υπήρξεν η εγκατάλειψης των εστιών των μετά των εν αυτής

υπαρχόντων και η αναζήτησης καταφυγίου εις περιοχάς όπου ο εκ των μουσουλμάνων κίνδυνος δεν ήτο επί θύραις. Αρχήν της ομαδικής αυτής μετοικήσεως εποιήσαντο οι κάτοικοι του χωριού Καρτερίου περιβαλλομένου πανταχόθεν υπό χωρίων αμιγούς τουρκαλβανικού πληθυσμού. Ως επόμενων κατά του ερημοθέντος πλέον χριστιανικού τούτου χωριού επέδραμον οι Τουρκαλβανοί κάτοικοι των γειτονικών χωριών Μαζαρακιάς, Συκοχορίου και Κουρτεσίου και αφού διήρπασαν παν ότι ανεύρων εις κινητά, κατέστρεψαν άπασας τας οικίας εισελθόντες δε εις την Εκκλησίαν του χωριού και αφού κατέστρεψαν πάντα τα ιερά σκεύη της Εκκλησίας παρεμόρφωσαν τας αγίας εικόνας διά παντός βεβήλου μέσου εκδηλώσαντες ούτω διά μίαν ακόμη φοράν όλα τα κακούργα αυτών ένστικτα έτι δε και την ασέβειαν και προς αυτά τα θεία, διά τα οποία πρέπει να ομολογήσωμεν ότι πρότερων ησθάνοντο σεβασμόν τινά. Όσον αφορά τας ακινήτους των χριστιανών περιουσίας, ταύτας κατέλαβον οι Τουρκαλβανοί οίτινες και ενεμήθησαν ταύτας ανενοχλήτος και προς αποκλειστικών όφελος αυτών μέχρι της αποχωρήσεως των Γερμανών. Την οδόν της μετοικήσεως ηκολούθησαν και οι χριστιανοί κάτοικοι του Μαργαριτίου διαισθανόμενοι ότι και αυτών η ζωή δεν απτελεί πλέον αναφαίρετων αυτών δικαίωμα, αλλά ευρίσκετο εις χείρας των τυράννων Τουρκαλβανών, κυρίως δε επετάχυνε την αναχώρησιν των εκείθεν, η έξωθη της κωμοπόλεως άγρια δολοφονία των χριστιανών Γεωργίου Γκέρτζου και Αθανασίου Παπαδιαμάντη, των οποίων τα πτώματα ανευρέθησαν εις οικτράν κατάστασιν εντός ερειπωμένου κτιρίου (εννοεί τις κούλιες) κεκαλυμμένα διά λίθων....>>

Αυτά και πολλά άλλα άκρως ενδιαφέροντα ιστορικά αναφέρονται σε αυτή την σπάνια αναφορά της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Μαργαριτίου του 1945.

Χρέος της Πολιτείας είναι ένα μνημείο για τον ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΑ στο Καρτέρι ! Πέρα από την πολιτεία όμως είναι και χρέος των κατοίκων της περιοχής Μαργαριτίου και ιδιαίτερα των κατοίκων του Καρτερίου, να φροντίσουν άμεσα για το μνημείο αυτό. Έχω στείλη ήδη μια αίτηση προς το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Μαργαριτίου να τεθεί θέμα συζήτησης και να παρθεί η όποια σχετική απόφαση. Ευελπιστώ ότι με τα τόσα ιστορικά ντοκουμέντα που τους παραθέτουμε για τον Εθνομάρτυρα Παπανδρεα που ήταν εφάμιλλος των Ηρώων του 1821, και που το ίδιο το Ελληνικό κράτος εξυμνεί και αναφέρει στην ανωτέρω αναφορά ο Υποδιοικητής Μαργαριτίου το 1945 θα παρακινήσει τους υπεύθυνους να πάρουν μια θετική απόφαση δικαιώνοντας τους αγώνες του Παπανδρέα από το Καρτέρι που χρόνια τώρα υπομονετικά και σιωπηλά περιμένει μια δικαίωση !

.....

Για τον μαρτυρικό θάνατο του Παπανδρέα από το Καρτέρι, η ιστοσελίδα μας σας παρουσιάζει δύο μοιρολόγια που γράφτηκαν πριν πολλά χρόνια, στη δεκαετία του 1960 από τον εγγονό του Παπανδρέα, τον γνωστό τραγουδιστή Σπύρο Βασιλείου Παπανδρέου.

1) Μοιρολόι:

<<Μαύρο πουλάκι πέταγε, ψηλά στο Μαζαράκι,
μοιρολογούσε κι, έλεγε μοιρολογά και λέει,
τι γύρευες Παπαντριά, να,ρθείς απ,το Φανάρι
ο Φερεχάτης τόχε πεί, πως θε να σε σκοτώσει.

Δυό ντουφεκιές του ρίξανε, κι δυό φαρμακωμένες
η τρίτη η χειρότερη, απ, τ,άλογο τον ρίχνει.
Όλος ο κόσμος έκλαψε, σε τούτα δω τα μέρη
για τον χαμό του Παπαντριά, απ,το χωριό Καρτέρι>>.

2)Μοιρολόι:

<<Αυτός ποιός είναι που βογγά, μέσα σένα χαντάκι,
που έχει πληγές στην κεφαλή, τα γένια ματωμένα,
μην είναι κάνας μακρινός, κανένας Μετσοβίτης,
απ,τους πολλούς που σκότωσαν, οι τουρκαρβανιτάδες,

που γέμισαν πολλές σπηλιές, και τα ξερά πηγάδια.
Δεν είναι κάνας μακρινός, ουδέ και Μετσοβίτης
μόνο είμαι εγώ που στέναξα, ο ντελή Παπαντρέας
που άδικα με σκότωσαν, οι τουρκαρβανιτάδες.

Μια χάρη μόνο σας ζητώ, να πάτε στο Φανάρι,
να πείτε στις νυφάδες μου, και τα μικρά τα αγκώνια
να,ρθούνε να με πάρουνε, να μή με φάν οι σκύλοι.
Και στα παιδιά πουν φυλακή, στις Άρτας τα μπουντρούμια

να στείλουμε το μήνυμα, και το πικρό μαντάτο
πως τον πατέρα σκότωσαν, οι τουρκαρβανιτάδες>>.

Σε ευχαριστούμε φίλε Σπύρο για τα Μοιρολόγια που μας έστειλες για τον αείμνηστο Παπανδρέα. Μέσα απο αυτά τα τραγούδια του πόνου, λαμπυρίζουν οι αγώνες των προγόνων μας για την λευτεριά της Πατρίδας και το φώς τους θα μας οδηγεί πάντα. Η θυσία τους, σαν αστέρι λαμπρό θα κατευθύνει αιώνια τα βήματα της φυλής μας στο δρόμο της αρετής και της δόξας.

Ιστορικά Ντοκουμέντα για το Καρτέρι έτους 1910

Καρτέρι 1910

<<Κώδικας Αρχιερατείας Νεοφύτου Κοτζαμανίδη.

Ελήφθη τη 4η Σεπτεμβρίου 1910

Προς την αυτού Σεβασμιότητα Μητροπολίτην, άγιον Παραμυθιάς, Φιλιατών και Γηρομερίου κ.κ. Νεόφυτον.

Σεβασμιώτατε.

Οι βαθυσεβάστως υποφαινόμενοι κάτοικοι των Κοινοτήτων Καρτερέζης και Αρβενίτσης, χριστιανοί ορθόδοξοι και υπήκοοι Οθωμανοί υποβάλλομεν ευσεβάστως τα έξεις:

Ως γνωστόν τυγχάνει τη Υμ. Σεβασμιώτητι, αι Κοινότητες ημών αποτελούμενε η με εκ 30 οικογενειών, η δε εξ 20, ευρισκόμενοι αναμεταξύ πεντακοσίων και επέκεινα Μουσουλμανικών οικογενειών, προ ενός έτους περίπου αποθανόντος του συγχωριανού ημών μακαρίτου Ιωάννου Ιερέως, έκτοτε ηναγκάσθημεν, να προσλάβωμεν η μεν Καρτέριζα τον Παπά Ανδρέαν εξ Αγιάς η δε Αρβενίτσα ένεκα της μεγάλης πενίας μόνον άπαξ του μηνός και εις τας πλέον αναγκαιοτέρας περιστάσεις εφέρομεν πότε μεν τον Παπαμάρκον εκ Κουσοβίτσης, πότε δε τον

Παπανεόφυτον εκ Σενίτσης, και ούτως ηναγκαζόμεθα να πληρώνωμεν διπλάσια από ότι θα εδίδωμεν εις ένα κανονικών Ιερέα μας. επειδή Σεβασμιώτατε εκ της απουσίας διαρκώς Ιερέως συνέβησαν και συμβαίνουσι πολλά απευκταία και δη αποσυρθέντος του Παπανδρέου εκ Καρτερέζης, εκάλεσεν η ανάγκη να ενταφιασθεί χριστιανός ορθόδοξος, όστις τυχαίως εφέρθη βαρέος ασθενής ών από πλησιόχωρων Μουσουλμανικών χωρίων, όπου ήτο υπηρέτης, άνευ μεταδόσεως και άνευ Ιερέως.Επειδή σήμερον διατελούμεν άνευ διαρκούς και κανονικού Ιερέως, διότι ως εκ της μεγάλης πενίας εις την οποίαν ευρισκόμεθα δεν δυνάμεθα να φέρνομε ξένων Ιερέα. Επειδή ως χριστιανοί έχομεν καθημερινά ανάγκας προς τέλεσιν των θρησκευτικών ημών καθηκόντων.

Διά ταύτα

Εν κοινή συνεδριάσει των δυο Κοινοτήτων απεφασίσαμεν ευχαρίστως και απαραβίαστος να παρακαλέσωμεν την Υμ. Σεβασμιώτητα, εκλιπαρούντες Αυτήν, όπως χειροτονήσει και διά τας δυο ανωτέρω Κοινοτήτας ημών κανονικών και διαρκή Ιερέα και ως τοιούτον εξελέξαμεν και ενεκρίναμεν τον Ανδρέα Βασιλείου κάτοικον Καρτερέζης, ο οποίος τυγχάνει εκ της καλύτερας οικογένειας, άνθρωπος σεμνού χαρακτήρος, ηθικότατος, κεκτημένος δε των προσόντων άτινα απαιτούνται δη ένα Ιερέα αναλόγως των δυνάμεων των Κοινοτήτων ημών. Επειδή δε ο εγκριθείς υποψήφιος τυγχάνει ως γνωρίζετε εν παρακμή, απεφασίσαμεν κοινή γνώμη, τα της χειροτονίας έξοδα να καταθέσωμεν διά συνδρομής εκ πενιχρού ημών βαλαντίου και εκλιπαρούμεν την Υμ. Σεβασμιώτητα όπως και Αυτή μας υποβοηθήσει εις τον ιερών τούτον σκοπόν.

Ευελπιστούντες ότι η ταπεινή και θερμή ημών παράκλησης εισακουσθήσεται, εκ των προτέρων δε ευγνωμονούντες διά βίου, διατελούμενης Υμ. Σεβασμιότητας πειθήνια τέκνα.

Εν Καρτερέζη τη εικοστή πέμπτη Αυγούστου 1910

Η κοινότης Καρτερέζης Μουχτάρης Βασίλης Βαγγέλης, επίτροπος,
Σωτήρη Πέτρος. Έφοροι, Λιώλη Βασίλης, Χρήστο Πήλιος,
Άναστ. Παπάς, Κολιό Βασίλης.

Η κοινότης Αρβενίτσης:

Σπύρο Τσαφέρης, Κωσταντής Αποστόλη, Χρήστο Άγγελος,
Αναστάς Κώστα, Γρηγόρη, Λιόλης, Θωμά Γιώρη, Γιώργη Σωτήρης,
Βαγγέλης Κίτσος, Βασίλης.>>

Φίλοι από το Καρτέρι, μη με ρωτάτε που το βρήκα αυτό το ωραίο και σπάνιο ιστορικό ντοκουμέντο. Σας το παρουσιάζω όπως ακριβώς ήταν γραμμένο. Εκτός από τον Παπανδρέα (Βασιλείου) Παπανδρέου που ξέρουμε όλοι, ο Παπανεόφυτος που γράφει, ήταν ο Νεόφυτος Γκίνης από το Ελευθέρι Θεσπρωτίας (Σενίτσα.) Τους άλλους ίσως τους έχετε ακουστά εσείς.

Καρτεριώτες που έπεσαν για την Πατρίδα:

Όπως σε κάθε πόλη και χωριό της Ελλάδας, έτσι και στο Καρτέρι, για την λευτεριά της πατρίδας μας αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν πολλοί ανώνυμοι Έλληνες πατριώτες. Παρέμειναν ανώνυμοι διότι πέραν του στενού συγγενικού τους περιβάλλοντος και της τοπικής κοινωνίας κανένας δεν κρατούσε επίσημα αρχεία, και όπου υπήρχαν κάποια, χάθηκαν στο πέρασμα των αιώνων. Για το Καρτέρι έχουμε κάποια ονόματα Καρτεριωτών που θυσιάστηκαν για την λευτεριά της πατρίδας τους, στην περίοδο του 2ου παγκοσμίου πολέμου και με σεβασμό στη μνήμη τους αναφέρουμε τα ονόματα αυτά με κάθε επιφύλαξη.

Οι δολοφονημένοι Καρτεριώτες από τους Τουρκαλβανοτσιάμηδες και τις δυνάμεις κατοχής ήταν:

Ιερέας Ανδρέας Γ. Βασιλείου 24-10-1942,
Σπύρος Βασιλείου (αγρότης) 1943,
Βασίλειος Αθανασίου (υπάλληλος) 7-8-1943,
Γεώργιος Λιακάκος (αγρότης),
Διονύσιος Ευαγγέλου 21 ετών,
Δημήτριος Γεωργίου 21 ετών,
Γεώργιος Γεωργίου (δικηγόρος),
Δημήτριος Ηλ. Μιχαήλ,
Ρεγγίνα Ζαφειρίου (συζ. του Σταύρου).

Τα ονόματα με τα θύματα στην περίοδο της κατοχής από τους Ιταλογερμανούς και τους Αλβανοτσιάμηδες συνεργάτες τους, είναι γραμμένα από τον άλλοτε και εκλιπόντα γραμματέα της κοινότητας Καρτερίου κ. Βασίλειο Παπανδρέου. Έχουμε υπόψιν ότι από το 1900 και μετέπειτα, αλλά και στα προηγούμενα χρόνια έπεσαν και πολλοί άλλοι Καρτεριώτες για την ελευθερία της πατρίδας τους. Επειδή είμαστε σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Κοινότητας Καρτερίου κ. Σταύρο Σπυριδώνου, για την ανέγερση μνημείου πεσόντων Καρτεριωτών θα παρακαλούσαμε να κάνουν γνωστά τα ονόματα αυτά στον Πρόεδρο της Κοινότητας, ή στην ιστοσελίδα μας ώστε να συμπεριληφθούν !!!

(Στην φωτο κάτω ο πρόεδρος του Καρτερίου κ. Σταύρος Σπυριδώνου στο γραφείο του, όπου συναντηθήκαμε και συζητήσαμε το θέμα ανέγερσης μνημείου για τον Παπανδρέα. Στην συνάντηση αυτή παρευρέθηκε και ο Σπύρος Παπανδρέου, εγγονός του εθνομάρτυρα Παπανδρέα, το καλοκαίρι του 2012. Ο πρόεδρος κ. Σπυριδώνου, συμφωνεί απόλυτα με την πρόταση μας αυτή και δεσμεύτηκε ότι θα προχωρήσουμε για την επίτευξη του έργου αυτού, παράλληλα μας επισήμανε και κάποιες ελάχιστες αντιρρήσεις κάποιων για το θέμα αυτό, οι οποίες πιστεύουμε ότι θα ξεπεραστούν).

ΘΕΜΑ: ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΚΑΡΤΕΡΙΩΤΩΝ

Όλο αυτό αυτό το χρονικό διάστημα η ιστοσελίδα μας δεν έπαψε να φροντίζει για την ανέγερση του μνημείου πεσόντων και είχε και έχει ακόμη κάνει επαφές με όλους τους παράγοντες όπως Δημάρχους, τοπικούς Βουλευτές, προέδρους Κοινοτήτων και Αδελφότητες. Με λύπη διαπιστώνουμε μια ανεξήγητη κωλυσιεργία από ελάχιστους, οι οποίοι αντί να συνδράμουν στο πατριωτικό αυτό καθήκον που έχουμε απέναντι στα θύματα αυτά που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα, δεν είναι ξεκάθαροι στις θέσεις τους. Προς το παρόν δεν θα αναφερθώ σε ονόματα. Το έργο αυτό θα γίνει, ας μην προβάλουν λοιπόν διάφορες φτηνές δικαιολογίες. Σε συνάντηση που είχαμε με τον πρόεδρο κ. Σταύρο Σπυριδώνου τον Αύγουστο του 2012 για το θέμα αυτό, παρουσία και του Σπύρου Παπανδρέου, ο πρόεδρος της κοινότητας, μας ενημέρωσε και μας πληροφόρησε ότι έχει παρθεί απόφαση για το μνημείο πεσόντων του Καρτερίου, το οποίο θα στηθεί σε κατάλληλο χώρο δίπλα στο κοινοτικό κατάστημα. Παρουσία μας, επικοινωνήσε με τον δήμαρχο κ. Κάσινο, ο οποίος συναινεί στην προσπάθεια αυτή όχι όμως με χρήματα.

(Κάπως έτσι θα μπορούσε να ήταν το μνημείο πεσόντων Καρτεριωτών, με την προσθήκη βεβαίως άλλων των ονομάτων, που 70 χρόνια τώρα περιμένουν να δικαιωθούν για τους ηρωικούς τους αγώνες, θυσιάζοντας την ίδια τους τη ζωή για τα ελληνοχριστιανικά ιδανικά) !!!

Το σχέδιο που έχω ήδη στείλει στον κ. Σπυριδώνου εγκρίνεται και το κόστος όπως υπολογίσαμε όλοι δεν θα ξεπεράσει τις 2.500 ευρώ. Απομένει να συγκεντρώσουμε το ποσό αυτό και να αρχίσουν άμεσα οι εργασίες για την ανέγερση του μνημείου, δικαιώνοντας έτσι τους αδικοσκοτωμένους αυτούς πατριώτες που έπεσαν για την ελευθερία της πατρίδας. Όποιος μπορεί να συνδράμει οικονομικά στην προσπάθεια αυτή μπορεί να δώσει στον πρόεδρο της κοινότητας κάποιο χρηματικό ποσό για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Είναι χρέος όλων μας !!!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΤΕΡΙ

Ο εγκατελειμμένος οικισμός Τζανάρι άπο όπου κατάγονται αρκετές οικογένειες του Καρτερίου.

Καρτέρι 1954

Λίγα χρόνια μετά τον 2 παγκόσμιο πόλεμο και τον αδελφοκτόνο εμφύλιο, οι χωρικοί στο βαριά πληγωμένο Καρτέρι που παρόλα τα δεινά που πέρασε όχι μόνο άντεξε και δεν λύγισε αλλά με τους ηρωικούς αγώνες των κατοίκων του για την ελευθερία της πατρίδας και για την ορθοδοξία, δουλεύουν στα χωράφια τους και συνεχίζουν αγέρωχοι την ζωή τους.

Φωτό της εποχής 1950 από τον Σπύρο Παπανδρέου.

Είναι όλοι τους Καρτεριώτες πλην ενός με το Νρ. 4, (του Λευτέρη Μουσελίμη από την Παραμυθιά), μήπως τους γνωρίζετε;

Αλώνι στην Κανέτα Καρτερίου 1954

Από αριστερά: 1) Σπύρος Παπανδρέου 2) Ζήσης Κομνηνός
3) Σπύρος Παπαχρήστου 4) Λευτέρης Μουσελίμης
5) Βασίλης Παπανδρέου 6) Κώστας Παπανδρέου και
7) Θωμάς Παπανδρέου Βασιλείου.

Στην φωτογραφία αυτή κάτω, έχουμε δύο Καρτεριώτες που χορεύουν στο Μορφάτι στο πανηγύρι του Άη Αρσένη 8 Μαΐου 1957. Αυτός που σέρνει το χορό είναι ο Σπύρος Βασιλείου (Παπανδρέου) και χορεύει το τραγούδι (πάνω στην τριανταφυλλιά), τον κρατάει ο Μιλτιάδης Βασιλείου, (ο οποίος εξαφανίστηκε μυστηριωδώς την περίοδο 1959 η 1960 και από τότε θεωρείται αγνοούμενος μέχρι σήμερα και κανένας δεν έμαθε κάτι για την τύχη του). Οι υπόλοιποι είναι Μορφατιώτες και Σπαθαριώτες. Το γλέντι γινόταν στο κέντρο του χωριού με το μουσικό συγκρότημα του αξέχαστου Νάσιο Τζέμου από το Μαργαρίτι. (Φωτό: Σπ. Παπανδρέου).

Κάτω, μια ωραία παραστατική φωτογραφία απο την κοινωνική ζωή στο Καρτέρι, με τα προικιά της νύφης φορτωμένα στο μουλάρι. (Φωτό Σπύρου Παπανδρέου).

Κάτω, γάμος στο Καρτέρι, 1954.

Μια παλιά φωτογραφία απο το καφενείο στο Καρτέρι, εποχής 1950-1960. (Φωτό Σπύρου Παπανδρέου).

Το καφενείο στο Κατερι Θεσπρωτίας

Κάτω, μια φωτογραφία απο το Γυμνάσιο Παραμυθιάς (χορωδία που συμμετέχει και ο Σπύρος Παπανδρέου, μπροστά με το ανοιχτόχρωμο σακάκι), απο μικρός στα μουσικά δρώμενα ο συμπαθής συμπατριώτης μας!

Φωτο-αρχείο-Θωμάς Στ. Γκίνης-απο Σπυρο Παπανδρέου

Σε μια όμορφη σελίδα στο facebook είδαμε αρκετές ωραίες φωτό από το Καρτέρι τις οποίες έχει αναρτήσει ο νεαρός συμπατριώτης μας Χρήστος Μώκος. Επικοινωνήσαμε μαζί του και μας επέτρεψε να τις αναδημοσιεύσουμε, επεξεργασμένες από εμάς. Σε ευχαριστούμε Χρήστο για τις ωραιότερες φωτό που έχεις βγάλει, και να είσαι βέβαιος ότι κάποτε αυτές οι φωτό θα χρησιμοποιηθούν από τον μελλοντικό ιστορικό για την ιστορία του Καρτεριού !

Σπίτια στο εγκατελειμμένο παλιό Καρτέρι.

Το παλιό τριθέσιο Δημοτικό Σχολείο στο παλιό Καρτέρι. Ήταν αυτό το οποίο πρωτολειτούργησε στο χωριό μετά από σκληρό αγώνα του αείμνηστου εθνομάρτυρα Παπανδρέα, ο οποίος πλήρωσε με την ζωή του τους αγώνες που έκανε για την ιδιαίτερη πατρίδα του και την Ορθοδοξία.

Παλιά αρχοντικά αλλοτινών εποχών στο παλιό Καρτέρι.

Ο Άη Νικόλας του Καρτερίου.

Από ότι πληροφορούμαστε από τον Χρήστο Μώκο, οι Καρτεριώτες έχουν αποφασίσει να ανακαινίσουν τον ιστορικό αυτό ναό που παλαιότερα ήταν ο ενοριακός ναός του Καρτερίου και να ξαναφέρουν στην επιφάνεια την παλιά επιγραφή, οι οποίες είναι σκεπασμένες με σωβά, όπου αναγράφεται η χρονολογία κτήσεως του αγίου Νικολάου το 1795.

Η είσοδος από την παλιά εκκλησία του Αγίου Νικολάου στο Καρτέρι κτισμένη το 1795.

Η διάνοιξη του οδικού δικτύου στο Καρτέρι 2012.

Ο νέος δρόμος στον Άη Δημήτρη και στο βάθος το Μαργαρίτι.

Το υπαίθριο θέατρο στο Καρτέρι.

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΚΑΡΤΕΡΙΟΥ

Διώροφα κτίρια στο παλιό Καρτέρι, τα οποία συναντάμε σε όλα τα χωριά της Θεσπρωτίας.

Άποψη του Καρτερίου 2012

Για οποιοσδήποτε παρατηρήσεις και προτάσεις σας, καθώς και προσθήκες ιστορικού υλικού και φωτογραφίες για το Καρτέρι, επικοινωνήστε μαζί μας στο eMail thomas-ginis@t-online.de Ευχαριστούμε που επισκεφθήκατε την ιστοσελίδα μας της οποίας ο μοναδικός στόχος της είναι η ανάδειξη της περιοχής μας, καθώς και η συγκέντρωση ιστορικού υλικού τα οποία θα χρησιμοποιήσουν οι νεότερες γενεές μας για το Καρτέρι!

Επιμέλεια και παρουσίαση: Θωμάς Στ. Γκίνης 2009